

Eist temma suggu piddi nimmetud sama.

§. 129. Abraami Rõmuks tootas ju n-
mal ka ja ütles: Ma tahhan ka se Üm-
mardaja Poega ühheks isse - Rahwaks
tehha, sest et ta siimö Suggu on. Siis
fatis Abraam teisel Päival tedda õrra
temma Emma Hagariga, ja Jummal
murretsetes Ismaeli eest, ja laskis tedda
üleskasmada; ta ellas omma Enimaga
Parani Rõrbes ja sai Ammo-Laskjaks,
ja ta Emma mõttis temmale Maese E-
giptusse Maalt.

§. 130. Pärast sedda Dhwerdamist
Moria, Mie peå! (§. 122.) andis Jum-
mal Abraamile heåd rahholist Ellamist
Paua Poego: ta ellas Bi isti. Rahwa
Ma-Rajal (§. 119.) vasto Kanaani-
Maad; seini ellu ta ennast kouniste
hiisti asutand ellama, nenda et ta olli
Bee-Kaewud enne selje karmatud ja Puid
istutand, ja fulutas Jehowa, selle ig-
ga-

gawesse Jummala Nimmie. Sesamma
Paik nimmetati Beetsabaks.

§. 131. Selle järrel joudis se Aeg et
Sara Ello-Västad täis said. Sadja
Eakskümmend ja seitse Västad olli ta el-
lanud, kui ta ärrasurri Hebroni-Linna
Kanaani-Male. Abraam piddi tedda
matma, agga ni paljo Pärris. Maad
ei olnud temmal, et ta omma Surnule
olleks rahholist Hingamisse-Paika seåd-
nud, et kül keik Kanaani-Ma ükskord
temma Sugguwössa päralt piddi olle-
ma Jummala Tootust mõddaa (§. 106.).
Abraam läks sepärrast Hetti-Rahwa ju-
re, kelle päralt se Loune-poolt Ots sest
Kanaani-Maast olli, ja räkis Hetti-
Rahwa Wannematte ees ja ütles: Min-
na ollen moodras ja Majalinne tere jures,
andke mulle Pärris Hatida enneste
Maast, et ma omma Surnud mattan
omma Silma eest õrra!